

ஊர்ஊர்ஊர்

ரவா லட்டு மீ து கல் பனாவிறக் குக் கொள்ளை ஆசை. இத்தனகைக் கும் அவள் இதுவரையில் ஓரே ஒரு முறை மட்டுமே ரவா லட்டு சாப்பிட்டு இருக்கிறாள். தன் வகுப்பு நண்பன் ராமுவின் பிறந்தநாளன்று ரவா லட்டின் ஒரு சிறு துண்டை அவன் அவளுக்குக் கொடுத்தான். அதுதான் அவள் முதன்முதலாகவும் கட்சையாகவும் சாப்பிட்ட ரவா லட்டு. அதன் பின்னர் அவளுக்கு ரவா லட்டின் மீ து அதிக விருப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பலரிடமும் கேட்டு ரவா லட்டு சியெய்த தவேயான பொருள்களை அறிந்துகொண்டாள். பால், சர்க்கரை, முந்திரி, ரவை, பாதாம், உலர்ந்த திராட்சை ஆகிய பொருள்கள் தவே. ஊரில் எங்காவது திருமணம் அல்லது விழாக்களுக்காச் சின்னறால் அப்பாவாடன் சமையற் கட்டத் துக்காச் சின்னறால் “ரவா லட்டு சியெ திருக்கீங்களா?” என்று

கடேட்டுவிடுவாள். ஓராமுறை அப்பிக் கடேட்டு “இல்லை” என்று பதில் வந்ததும், “உங்களுக்குச் செய்யத் தெரியாதா?” என்று கடைபாள். “இல்லம்மா, அது எளிதில் உதிர்த்திடும். அதனால் நிறையப் பேசுக்கு இனிப்பு செய்யும் போது அது வண்டாம்னு சொல்லிடுவாங்க. உனக்கு நான் செய்து தரவா?” என்று ஒரு சமயைல்காரத் தாத்தா கடைடார். “வண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டாள் கல்பனா. தன் மகளுக்கு ரவா லட்டு என்றால் அவ்வளவு பிபிக்கும் என அப்போதுதான் அவள் அப்பாவைக் குத்திரிந்தது.

காதுக்குத்து நிகழ்வைக் குச்சென்று வந்து “கல்பனா, இதோ பார் ரவா லட்டு” என இரண்டு லட்டுகளை நீட்டினார் அப்பா. அது கோதுமை நிறத்தில் இருந்தது. “இல்லைப்பா, எனக்கு இந்த லட்டுகள் பிபிக் காது. பால் கலரல இருக்கும் ரவா லட்டுதான் எனக்குப் பிபிக்கும். நீங்களும் அம்மாவும் சாப்பிடுங்க” என்றாள். “வீட்டில் ரவா லட்டு செய்யட்டமா?” என அம்மா கடைடார். அப்பா “வண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டார். தன்னுடைய மகள் மூதன் மூதலாக தன்னிடம் ஒரு பொருள் கடைபிரக்கின்றாள். தானே அதைச் செய்ய வண்டும் என ஆசைப்பட்டார். ஆனால், அதுவும் நடப்பெறவில்லை. மிக மிகச் சுவையான ரவா லட்டு பக்கத்து ஊர் சூங்காபட்டியில் கங்கா இனிப்பகத்தில் கிடைக்கும் எனக் களே விப்பட்டார். ஞாயிற்றுக் கிழமை காலையே தன் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு சூங்காபட்டிக் குச்சென்றார். கல்பனாவும் உடன் சென்றாள்.

வழக்கமாக இருக்கும் சந்தைக்கு பக்கத்தில் தான் கங்கா இனிப்பகம் இருந்தது. இனிப்பகம் பளபளப்பாக இருந்தது. மூதலாளி இருக்கை காலியாக இருந்தது. கடையில் வலையைச் செய்யும் பையன் மட்டுமே இருந்தான். கண்ணாடிக் குள்ளே பால் நிற ரவாலட்டைப் பார்த்ததும் கல்பனாவின் கண்கள் அகல விரிந்தன. “அப்பா, ரவா லட்டு!!” எனக் கத்தினாள். அந்தக் கடையைக் கார்ப்பையன் சிரித்தான். “புள்ள, உனக்கு எத்தனை லட்டு வண்ணம்” என்று அப்பா கடைடார். மனதில் கொஞ்சம் கணக்கு போட்டு ‘அயந்து’ என்றாள். “கால்கிலோவாக்கு அஞ்சு நிற்கும் சார்” என்றான் கடையைக் கார்ப்பையன். பிஜிட்டல் தராசில் அயந்து ரவா லட்டினை வைத்ததும் அது 275 கிராம் என்று காட்டியது. உடனே ஒரு காகிதப் பெட்டியில் லட்டுகள் அடக்கிக் கொடுக்கப்பட்டன. கல்பனா அதனை கையில் பிடித்துக் கொண்டாள். சைக்கிளின் பின்னிருக்கையில் அமரம் போதும் பத்திரமாக அமர்ந்தாள். லட்டு உதிர்த்து விடக்கூடாது என்பதால் மிகவும் கவனமாகப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தாள்.

வீட்டுக்கு வந்து பார்த்தால் அவளுக்கு ஓர் இனிப்பு அதிர்ச்சி! பெட்டிக் குள் இருந்தன ஆறு லட்டுகள். ‘வாற வழியில் லட்டுக் குட்டி போட்டு இருக்கும்போ’ என யோசித்தாள். அவள் அயந்து லட்டு என கணக்குப் போடும் போது அப்பாவைக் குன்றும் அம்மாவைக் குன்றும் என கணக்குப் போட்டிருந்தாள். அவர்கள் இருவரும், “நீ யே சாப்பிடுக் குழந்தை” எனச் சொல்லிவிட்டார்கள். கல்பனாவைக் குதலகைல் பூரியலை. “ஆறு லட்டும் எனக் கவோ!” என்று மகிழ்ந்தாள். ஆறு லட்டுகளையும் ஒரு கண்ணாடிப் பாட்டிலுக்குள் மாற்றினாள். இரண்டு நாளுக்கு ஒரு லட்டு சாப்பிடலாம்... அப்படியெனில் பன்னிரண்டு நாளுக்கு ஒரு வரம் என திட்டம் போட்டாள்.

சந்தைக்குப் போய் வந்த மறுநாள் தான் சின்னதாக பிட்டு சுவதைத் தான். ஆஹா, என்ன சுவை! என்ன சுவை! அந்த ரவா லட்டு தன் தொண்டைக்குள் இறங்கி கழுத்துப் பகுதிக்குச் சென்று வயிற்றை அடையும் வரை கவனித்தான். கையில் ஓட்டி இருந்த ரவை எதையும் விடவில்லை. பாட்டிலை மீட்டி சமையறக் கட்டின் மலே அடக்கில் வைத்துவிட்டான்.

விளையாடிவிட்டு வரும் போதுதான் ராணுவ வீரர்களையே போல வரிசையாக எறும்புகள் எங்கோ செல்வதைக் கவனித்தான். ஏதோ ஓர் இசைக்கு ஏற்றவாறு நடந்து செல்வதுபோல இருந்தது. தரையில் அமர்ந்து அவை செல்வதைக் கவனித்தான் கல்பனா. அப்போதுதான் திடீர் ரென 'தன் ரவா லட்டினை எறும்பு சாப்பிட்டு இருக்குமோ?' என்ற கேள்வி எழுந்தது. ஓர் ஸ்டீல் போட்டு மலே அடக்கில் வைத்திருந்த பாட்டிலை எடுத்துத் தான். ஆறு லட்டுகளும் பத்திரமாக இருந்தன. திரும்பவும் பாட்டிலை வைக்கும் போதுதான் ஓர் சின்ன எறும்பைக் கவனித்தான். அது லட்டின் வாசனை பிடித்து வந்திருக்கவேண்டும். என்னதான் செய்கின்றது என்று கவனித்தான் கல்பனா. சிரமப்பட்டு பாட்டிலின் மலே ஏறியது. பாட்டிலின் மீது நின்று இங்கிருந்து செல்ல வேறு ஏதேனும் வழி இருக்கா என்று யோசித்தது. பின்னர் மீட்டிக்குள் எங்கேனும் ஓட்டை இருக்கா என்று பரிசோதனை செய்தது. ஓர் இடத்தில் மிகச் சிறிய வழி இருந்தது. அதன் வழியே பாட்டிலுக்குள் சென்று மிகச் சிறியளவு லட்டைச் சுவதைத்தது. அது நல்ல உணவானா என பரிசோதனை செய்தது. 'ஆமா, சுவையான உணவாம் கிட்ட.'

அங்கிருந்து எதுவும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. உள்ளே சென்ற வழியே வெளியே வந்தது. கல்பனா கவனித்துக் கொண்டே இருந்தான். அந்த ஓற்றை எறும்பு எங்கே செல்கின்றது எனக் கவனித்தான். மலே இருந்து தரையைக் வந்துவிட்டது. எறும்பின் மோப்ப சக்தியினால் கண்டு வியந்தான். அது போகும் திசையில் சென்றான்.

வாசலில் இருந்த எறும்புக் கிட்டத்தினை அடரைத்தது. ஏதோ சொன்னது. "அங்கே சுவையான ஆறு லட்டுகள் இருக்கின்றன. வாங்க" என சொல்லி இருக்குமோ? ஓர் எறும்புப் படை உருவானது. சமையறக் கட்டினை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தன. அப்போதுதான் கல்பனாவுக்கு உரத்த துடிக்கம் _ அவை தன்னுடைய சுவையான ரவாலட்டை நோக்கிச் செல்கின்றன என்று. குட்குட்குவென சமையறக் கட்டுக்குச் சென்று ஸ்டீல் மீது ஏறி பாட்டிலை எடுத்துத் துவிட்டான். எடுத்துத் தன் கையில் வைத்துக் கொண்டான். எறும்புகள் மெல்ல வீரநடையோட்டு சமையறக் கட்டுக்கு வந்தன. முன்னர் இங்கே வந்து சென்ற எறும்புதான் வழிநடத்தி வந்தது. தரையில் இருந்து மலே அடக்கிற்கு சுவரின் மீது ஏறின. கறபனையே செய்துபார்க்க முடியாத இடத்தில் அது சுவரில் இருந்து அடக்கிற்கு தாவின. அவை பாட்டில் இருந்த இடத்தினை நோக்கி நடந்தன. பாட்டில் இருந்த இடத்தினை வந்து சேர்ந்ததும் ஏமாந்தன. மற்ற எறும்புகள் மூதலில் வந்த எறும்பிடம் ஏதோ பசின. அந்நேரம் திடீர் இருக்க வேண்டும். பின்னர் சமாதானம் செய்துகொண்டு அங்கிருந்து வந்த வழியே அவை திரும்பின. சுவரில் தாவிக்கொதித்து மலே இருந்து கீழே இறங்கின.

தரையில் இறங்கியதும் எறும்புகளுக்கு ஓர் இன்ப அதிர்ச்சி காத் திருந்தது. அவை தடேபி வந்த ரவாலடபின் சிறு துண்டு அங்கே தரையில் இருந்தது. “யே” என மகிழ்ந்தன. மூதலில் கொஞ்சம் பகுதியினை எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் பரெும் படயுடன் வந்து மீ தம் இருந்த லடபின் பகுதிகளை எடுத்துச்சென்றன. இவை எல்லாவற்றையும் கலப்பனா பார்த்து ரசித்தாள். அவள் ஒரு லடபின் அயம்பதில் ஒரு பகுதியைக் கட்டப் பிட்டு வதை திருக்க மாட்டாள். எறும்புகள் அந்த அயம்பதில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக தங்கள் இருப்பிடத்துக்கு எடுத்துச்சென்றதும் மீ தம் இருந்த லட்டைச் சுவைத்தாள் கலப்பனா. அது மிக மிக மிக மிக சுவையாக இருந்தது. இப்போது பாட்பிலை வறே இடத்தில் வதைத்தாள்.